

אֶמְקַץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה:
בַּיּוֹם דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוּט כָּל־בְּעַל
מִשָּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרַעְהוּ לֹא־יִגָּשׁ
אֶת־רַעְהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה
לִיהוָה: גֹּאֲת־הִנְכִּרִי תִגָּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה
לָךְ אֶת־אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדָךְ: ד' אֶפֶס כִּי
לֹא יִהְיֶה־בָּךְ אֲבִיוֹן כִּי־בִרְךָ יְבָרְכֶךָ יְהוָה
בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן־לָךְ נַחֲלָה
לְרִשְׁתָּהּ: ה' בַּק אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ
הַיּוֹם: ו' כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּרְכֶךָ כְּאֲשֶׁר
דִּבַּר־לָךְ וְהֶעֱבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאֵתָהּ לֹא
תַעֲבֹט וּמִשְׁלַתְּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא
יִמְשְׁלוּ:

מקץ שבע שנים תעשה שמטה וזה דבר
השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו
כי קרא שמטה ליהוה את הנכרי תגש
ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך
אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך
יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה רק אם שמוע
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור
לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום כי יהוה אלהיך ברכך כאשר
דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא
תעבט ומשללת בגוים רבים ובך לא
ימשלו